

Štampa vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
in celo leto K 4.—
na pol leta „ 2.—
na četrt leta „ 1.—

Harčnina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Določniki katol. tis-
kovnega društva do-
lžajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pecamezni listi dobó
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Botkapit se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 10.

V Mariboru, dne 6. marca 1902.

Tečaj XXXVI.

Kmetske pritožbe.

Iz govora državnega poslanca dr. Ploja v državni
zbornici dne 25. febr. 1902.

Mnogo se je že v razpravi o proračunu
govorilo o željah, pritožbah in zahtevah kme-
tijskega stanu... Obžalovati moram, da se
je v proračunu tako malo oziralo na kme-
tijski stan, ki igra v državnem in tudi go-
spodarskem življenju tako važno ulogo in je
najmočnejši davkoplačevalec. Povedati mor-
ram, da je najbolj nespametno, ako država
ravno pri podpiranju kmetskega stanu hoče
štediti; tako štedenje slabo upliva na pri-
hodnje proračune. Kmet bo opešal in mnogi
veliki sprejemki bodo v proračunu počasi
izostajali. Na drugi strani pa vlada ni uva-
ževala, da kmetski stan dobiva najmanjše
dobrote iz proračuna.

Z obžalovanjem moram omeniti, da še
vlada vedno ni predložila v najvišje potrjenje
zakona, s katerim se odpravijo mitnice, če-
ravno je bil s tako veliko večino v zbornici
sprejet. In ravno tako žalostno je, da vlada
zakona noče prej predložiti v potrjenje, dokler
se ji ne dovoli davek na vozne karte po
železnicah. Gospoda moja! To je zopet davek,
ki bi hudo zadel najširje in najbolj uboge
kroge prebivalstva. (Pritrjevanje.) Ako vlada
tako nujno potrebuje novih dohodkov, ako
ji odpadejo dohodki, ki jih je dosedaj dobivala
pri mitnicah, potem se mi zdi najbližja pot,
da z osebno dohodnarino zaseže krepkeje
v žepe bogatinov ali ustvari davek na pre-
moženje, kakor ga imajo že v Prusiji, ali pa
da se davek od dedščine tudi progresivno

uredi. Pri tej priliki naj omenim neko po-
sebnost avstrijske finančne politike. Kar se
visokosti davkov in pristojbin tiče, smo Av-
strijci pred vsemi drugimi državami mnogo
naprej, le davki od dedščine so v Avstriji
najmanjši.

Naj še tudi izrazim nekatere pritožbe
našega kmeta na jugu. V prvi vrsti opo-
zarjam na brezupne in žalostne razmere, v
katerih se nahajajo vinogradniki na jugu dr-
žave. Toda vlada svote za podpore in posojila
ni zvišala, ampak še je mnogokaj črtala.
Zakaj pa je znižala to svoto? Ker se baje
lani svota, ki je bila namerjena za pod-
pore in posojila, ni uporabila.

Gospoda moja! Kdor to sliši ali čita, bi
bil mnenja, da vinogradniki pravzaprav ne
potrebujejo pomoči v isti visočini, kakor se
je skraja mislilo. Temu nasproti izjavljam,
da se je samo v enem okraju odbilo čez
2000 prošenj za podpore. In kako se
to dogaja? Ker dežele ne morejo dajati pod-
por v isti visokosti, kakor bi bilo nujno po-
trebno. Država pa zahteva, kadar kaj posodi,
da mora dežela ravno toliko posoditi. Ta
nedostatek se bo v nekoliko odpravil, hvala
Bogu v postavi, katero je, če se ne motim,
sprejela že tudi gospodska zbornica, in katera
se naj kar najhitreje predloži v najvišje po-
trjenje. Vlada je gotovo vedela, da bo ta
zakonski predlog skoraj postava in da bo
odslej morala tudi v slučajih, ako dežela
ne bo mogla v toliki meri priti na pomoč,
prositeljem ugoditi v njih prošnjah. Zato se
jako čudim, da je vlada postavke za te po-
trebe znižala, ne pa zvišala.

Imeli še bomo priliko, da o tem govo-
rimo v podrobni razpravi o kmetijskem
ministerstvu. In takrat bomo odločno
zahtevali, da vlada v pomoč res hudo
prizadetih vinogradnikov upostavi v prora-
čunu še izvanredno svoto.

Državni zbor.

Dunaj, 4. marca 1902.

Razpoložni zaklad.

Vlada zahteva, kakor se je v «Slov.
Gospodarju» že zadnjič naznanilo, 200.000
kron, o katerih njej ne bi bilo treba dati
odgovora, v kakšne namene jih vporabi. Ta
znesek se imenuje «razpoložni zaklad»
ali «dispozicijsfond». Čisto naravno je, da
tiste stranke, katere vladi zaupajo, glasujejo
za to svoto; stranke pa, katere z vlado niso
zadovoljne, glasujejo proti razpoložnemu za-
kladu. Letos vlada pač ni vedela, pri čem
da je; ima li zaupanje večine ljudskih zastop-
nikov ali ne. Vladi nasprotujejo socialni
demokrati in Vsenemci (Prusaki),
to se razumeva samo ob sebi. Vladi nasproti
so Čehi, ker se jim še niso povrnila jezi-
kovne pravice; potem Lah, ki hočejo od-
cepiti južni del Tirolske dežele ter imeti v
«Trentinu» lastno deželno upravo; vlada pa
iz dobrih razlogov temu nasprotuje. Vladi
pa ne morejo zaupati ni Slovenci, ni
Hrvati niti Rusini. Zato so pa tudi
zastopniki imenovanih strank glasovali proti
razpoložnemu zakladu. Vendar ne vsi: libe-
ralni Slovenci in pa Srbi so pokazali svoje

Listek.

Hudobec v jerbasu.

(Spisal Ivan Vuk.)

O srečna leta blažene mladosti! Kako
brezskrbno življenje nam podaja. Kdo še bi
se je ne spominjal; posebno, ko smo sedeli
okolu dedeka pri topli peči, ter poslušali
njihove mične zgodbe in povestice. In pri-
povedovati so znali naš dedek prav gladko
in nekako veličastno jim je tekla govorica,
kot bi brali iz knjige. Nekega zimskega večera,
ko smo odmolili «Zdravo Marijo», so nas po-
klicali in djali: «Otroci! povedati vam hočem
jedno povestico, ki mi je prišla ravno na
misel.» Mi, otročad, smo se z veselim krikom
postavili krog njih ter z odprtimi ustmi ne-
strpno čakali, kedaj začno pripovedovati. In
dedek so spustili par gostih oblakov dima
iz svojega vivčeka, iztrkali pepel ter odložili
vivček. — In to povestico, katero so nam
pripovedovali tisti večer, hočem sedaj, vam,
dragi čitatelji in čitateljice «Slov. Gospodarja»
napisati. Sprevideli bode, da so znali naš
dedek šaljive in kratkočasne povestice, in še
sedaj, ko me tarejo skrbi, in mi jemljejo čas,
se mi razjasni oko. Pa da se ne bomo pre-
več dolgočasili, začnimo raje s povestico, ki
utegne čitatelja kratkočasiti.

Lorenc Hrastnik je živel s svojo nič
boljšo polovico v majhni hišici, ne daleč od
vasi Milnice. Lorenc bil je eden izmed onih
vitezov, ki žanjejo, kjer niso sejali, in najdejo,
česar ni nihče zgubil. On je našel prav na
lahko n. pr. težko slanino v dimniku svojega
sosedu, istotako kako ubeglo kokoš, prijemši
jo z vajeno roko za vrat ter jo, kakor bi
mignil, poslal s tega trnjevega življenja v
boljšo bodočnost; zraven tega je še našel tu
in tam kak suhi mošnjček itd. Prav izpod
rok mu je šlo v temni noči kopanje krom-
pirja in pobiranje sadja.

Pa kako so hudobni ljudje na svetu;
preganjali so ubogega Lorenca na vso moč
in mnogokrat je siromak moral radi svojega
rokodelstva prebiti marsikatero noč in dan
med štirimi stenami in omreženimi okni; to
je bilo dobro, da ni pozabil med tem svo-
jega rokodelstva.

V neki tihi jesenski noči se je Lorenc
odpravil zopet po svojem poslu; ali tokrat
se mu je štrina zmedla. — Na svojih skri-
vališčih krog vasi, je bil to noč ta klativitez
opažen, in takoj sta se odpravila dva na
skrivališče «pri treh lipah», kake četrte ure
od vasi, koder se je vitez z ugrabljenim ple-
nom vračal. Ta dva možaka sta bila Rok in
pa Aleš. Rok bil je širokoplečat in precej
velik ter močan kot medved. Aleš je bil pa

majhen, a vendar po lastovičje gibčen pa
tudi precej močen.

Ura v zvoniku je ravno odbila jedenajst
— kar se priplazi črna postava proti «trem
lipam.»

«On je», zasepeče eden za grmom, «po
njem!»

«Stoj», zavrne drugi, «še je čas!»

Ta postava, ki se je sedaj ustavila pri
«treh lipah», bil je v resnici Lorenc; na
hrbtu je nosil veliki jerbas, ter je kar stokal
pod njegovo težo. Postavil ga je na tla, ter
si obrisal pot, ki je kar curkom lil po raz-
vnetem licu; potem je poslušal na vse strani
— ter se tiho in oprežno spravil na nas-
protno stran, k dvorišču Vinka Migiča.

«Ta še ima en opravke», zasepeče Aleš,
«poglejva, kakšne zaklade ima neki v jerbasu,
da je tako stokal!»

Oba poskušata vzdigniti jerbas, a posreči
se jima le z veliko težavo.

«Saperlot, ta je pa naložil», zagodrnja
Rok; «jerbas tehta čez jeden cent.»

V jerbasu sta našla: Meso, kruh, vrečo
graha, par čevljev, sladkor, sol, kavo in druge
reči.

«Ti Rok», reče Aleš, «sedaj mi je ravno-
kar nekaj šinilo v glavo; — pa, seveda, to
je vsekako nevarno počenjanje.»

«Kaj tacega?» vpraša Rok.

zaupanje vladi s tem, da so na veliko začudenje drugih Slovanov glasovali za vlado. Ostali slovenski državni poslanci štajerski in kranjski, potem Hrvati, kar jih je bilo na Dunaju, so glasovali proti razpoložnemu fondu. Mi Slovenci zavživamo najmanj pravic v Avstriji, mnogo manj, kakor Čehi in Taljani. Če so pa poslednji vladi nasprotni, ne vem, kako bi mogli vladi nekako vsiljevati svoje zaupanje ravno ubogi Slovenci. Ko so n. pr. Čehi zahtevali še jedno vseučilišče na Moravskem, je odgovorila vlada, da se naj o tem vprašanju zedinite obe narodnosti na Moravskem, Čehi in Nemci. — Ko so pa Nemci zahtevali v proračunskem odseku, da se naj odpravijo slovensko-nemški razredi v Celju in se premestijo v Maribor, je vlada odgovorila, da spetostja v tem neko naklonjenost Nemcev napram Slovincem! Vedno se nastavlja po Štajerskem nemški sodnijski uradniki. Še le zadnje dni smo doživeli, da sta se zopet nastavila dva sodnijska pristava, pristasa nemške stranke, pri sodiščih za slovensko prebivalstvo (Ljutomer in Šoštanj), čeravno bi bila imela priti na vrsto 2 slovenska sodnika. Kako bi mogli torej Slovenci zaupati tej vladi? Vsak razsoden človek bi moral Slovence zasmehovati, če bi vladi, ki nam ni naklonjena, skazali svoje zaupanje. — Za razpoložni zaklad so oddali svoje glasove: Poljaki, ki so vedno vladni možje; veleposestniki ustavoverni in češki, ti ne morejo drugače; katoliška ljudska stranka, židovski naprednjaki in krščanski socijalci. Nemška ljudska stranka se je zdržala glasovanja. Sprejet je bil torej razpoložni zaklad z 167 glasovi proti 102 glasoma. Kedar bo vlada pravična nasproti našim slovenskim zahtevam, hočemo njej skazati zaupanje tudi Slovenci.

Iz tega glasovanja je vlada lahko sprevidela, da niti polovica poslancev ni na njeni strani.

Dr. Žitnik.

V imenu slovenskega središča je naštel vse razloge dr. Žitnik, radi katerih on in njegovi tovarši ne morejo glasovati za razpoložni zaklad. Pritoževal se je pri tej priliki tudi, da nekateri vladni organi nič ne storijo za blagor ljudstva.

Razgovor o proračunu za 1902.

Državna zbornica šteje 425 poslancev. Razne stranke so se dogovorile, da dobi pri razpravi o raznih ministrstvih besedo 300 poslancev. Teh 300 poslancev se je potem razdelilo na razne klube tako, da jih pride k besedi tri četrtinke. Slovanski centrum šteje n. pr. 15 članov; zato jih sme govoriti

12. Vlada je želela, naj se ta razgovor o državnem proračunu konča pred veliko nočjo. Zdaj sprevidi, da je to celo nemogoče, ker je toliko govornikov zglašenih k besedi. Do velike noči se bo dovršila razprava o ministrstvu za notranje zadeve, za deželno brambo potem za nauk in bogočastje; vsa druga ministrstva se bojo preresetala po velikonočnih praznikih. Ker se je vladi dovolil državni proračun samo do konca meseca marca, bo v kratkem vložila prošnjo pri zbornici, da podaljša ta obrok še za par mesecev dalje, dokler se konča obravnava o cellem proračunu.

Politični ogled.

Slavlje sv. očeta. Po cellem svetu se slavi veseli dogodek, da je sv. Oče Leo XIII. dne 3. marca prestopil v 25. leto svojega papeževanja. Vse države so sivemu starčku čestitale, edina Italija tega ni hotela. In vendar bi Italija, posebno Rim, že davno gladu umrl, ako bi papeža ne bilo v Rimu. Na Dunaju se je dne 3. t. m. več nadvojvod in nadvojvodinj pripeljalo k papeževemu zastopniku Talijaniju, da so mu izročili čestitke za sv. Očeta. V Budapešti šole niso imele ta dan pouka. Vršile so se šolske slavnosti, ki so se zaključile s papeževo pesmijo.

Skrb Rusije za kmetijstvo. Službeni list ruske vlade »Praviteljstveni Vestnik« je priobčil te dni važno carjevo naredbo, po kateri se osnuje posebno poverjenstvo pod predsedstvom finančnega ministra z nalogo, da poizveduje o vseh potrebah ruskih poljedelcev ter predloži posebne nasvete v zashčiščenje poljedelstva ter z njim združenih strok. Tako se briga Rusija, da dviga poljedelstvo in pomaga seljakom, ki so glavna podpora in najjačja zaslomba velike ruske države. Že danes se Rusija z Ameriko smatra za največjo žitnico, iz katere se celi svet preskrbuje s hrano.

Nemška surovost. Prusi izganjajo z veliko brezobzirnostjo slovanske delavce, rudokope, premogarje itd. iz svoje dežele. Zdaj nameravajo Prusi ustanoviti posebno agitacijsko društvo po vsej Nemčiji, ki bo pospeševalo izganjanje Slovanov iz Nemčije. Tudi Slovence bi to hudo zadelo. To bi sicer imela preprečiti dunajska vlada, pa ne stori ničesar. Ostrejši odgovor bi mogli dati predrznim Nemcem bogati Rusi in Poljaki, ki polnijo po toplicah nemške žepe s slovanskim denarjem.

Modre žene. V mestu Lion na Francoskem so se združile katoliške žene v dru-

štvo, ki bo skrbelo zato, da bodo prišli katoliški možje v državni zbor na Francoskem. Družbenice imajo dolžnost: 1. vsak mesec vplačati vsaj eden frank za stroške pri volitvah. 2. Kolikor mogoče vplivati na to, da pri volitvah prodrejo tisti možje, ki imajo voljo delati za blagor domovine in za prostost sv. vere. Nekatere pa so se še ob enem zavezale, temu blagemu društvu pridobiti še po 20 novih udov. Častno predsedništvo tega društva ima soproga admirala de Conville, ki je požrtvovalen in delaven katoličan. Na Francoskem zatirajo katoliške šole in ovirajo dušno pastirstvo. Redovnike in redovnice so izgnali iz bolnišnic in dobrodelnih hiš; da se bo na boljše obrnilo, je treba, da pridejo v zbornico katoliški poslanci. To spoznajo žene in začele so resno delati na to. Žene, vzemite se jih za zgled in nagovarjajte svoje možje, najsibodo že državnoborske ali deželnozoborske volitve, ali volitve za občinske in druge zastopel!

Krščanska demokracija na Laškem.

Liberalni listi so zadnji čas o tem vrgli v svet razne neresnice, češ, da hoče rimska stolica krščansko-demokracično gibanje zatreti. Stvar je pa v resnici ta: Na čelu katoliškemu gibanju na Laškem stoji »Opera dei congressi«, katera ima v Rimu svoj osrednji odbor, potem pa pokrajinske, škofijske in župnijske odbore. V te odbore so se volili večinoma stari zaslužni možje, ker se je ta izvolitev smatrala vedno za čast. Saj se pri nas tudi tako godi, da se volijo pri velikih shodih taki odbori, ki imajo zvoneča imena, a ne delujejo. Zato se je začelo mlado demokracično gibanje razvijati po Italiji čisto neodvisno od središnjega odbora. Mnogoštevilnih ljudskih društev, ki so jih mladi demokrati ustanovili, niso hoteli priznati pri »Operi dei congressi«. Da bi tu naredil red, je izdal kardinal Rampolla znano navodilo, v katerem združuje krščansko demokracijo z »Opero«. Ena tretjina v vsakem novem odboru mora odstopiti, in demokratje vstopijo v organizacijo »Opere« in volijo nove odbornike. S to modro naredbo je kardinal Rampolla združil stare konservativce z mladim naprednim naraščajem in tako zedinil italijanske katoličane obeh smeri v eno stranko. To liberalce jezi, in zato zavijajo zopet dejansko resnico. Sicer pa njihova jeza le kaže, da je Rim — pametnejši od liberalcev.

Vojska v Južni Afriki. Neki berlinski list ve poročati iz zanesljivega vira, da so posamni burski oddelki razprostrti po vsej kapski koloniji, Oranju in Transvalu ter

«Veš, jaz bi najraje malo duhove igral... Ako bi namreč spraznila ta jerbas, te reči zanesla v stran, jaz se pa vsedem v jerbas — in ti bi djal nekaj kosov mesa in kruha na vrh in to vse lepo pokril — in rečem ti, lump ne opazi nič, pa me odnese.»

«Juhu, Aleš, ti si pa dečko! To narediva — narediva pa to! To bo smeha!» In smejal se je tako, da se je držal za trebuh, kakor da bi bilo že izvršeno.

«Ali, če me opazi?... Jaz se ne bom mogel braniti v jerbasu. — Pa se ne smej tako glasno, da naju ne sliši!»

«No pri vsem tem sem še jaz tukaj», reče Rok, ko si od smeha nekoliko opomore. «Jaz se skrijem za grm... ako te ne opazi, šel bom tiho za vama... kako hitro pa bo pretila nevarnost, priskočim na pomoč.»

«Dobro! pa poskusiva!»

Hitro znosita ukradene reči za grmovje, in Aleš se vsede v jerbas; ker je bil majhen, sedel je prav oblastno v njem; Rok je vrgel preko njega prazno vrečo — grah sta izsipala — čez vrečo nekaj mesa in kruha, ter z rjuho vse skup pokrije, on pa se skrije za grm.

Kmalu na to pride Lorenc nazaj. Prinesel je polne žepe jabolk ter je položil v jerbas; nato se pripogne in z globokim: «Aaa-ah!» počasi z jerbasom na hrbtu ustane. Ko je storil kakih sto korakov, kar

zasliši zraven sebe čuden krik. Po cellem telesu se je stresel in jel stopati hitreje. — Zopet zasliši strahoviti: «ššš—ššš—ššš.» Noge se mu šibijo, a vendar drvi dalje. — In sedaj grozen: «Ouuh—uuh!»

«Vsi dobri duhovi!» zavpije prestrašen Lorenc.

Sedaj je prišlo celo do jerbasa — kako praska po njem — Lorenc zdihuje in divja naprej, kar ga morajo nesti noge — sedaj zopet zapraska. Lorenc zastoče:

«Sveta...!»

Kar nekdo strašno zažvižga, da je šlo skozi ušesa — in sedaj se oglasi nad glavo divji: «Juhuhu—uj!» — Lorenc hoče jerbas spustiti — pa sedaj ga nekaj zgrabi z žarečimi kremplji za ušesa. Lorenc kriči in prosi:

«Milost! Milost! — hudobec! — vrag!»

Hudobec krične divje:

«Od kod te reči?»

«Kupljeno, gospod hudobec — vse kupljeno!» stoka tat.

Hudobec ga neusmiljeno potegne za ušesa.

«Darovano, gospod hudobec — darovano, dobljeno!» ječi milo Lorenc.

Hudobec mu zasoli gorko zaušnico in ga potegne še huje za ušesa in Lorenc nazadnje obstoji:

«Ukradeno, gospod vrag — ukradeno!»

«Kje? kje? kje?» tuli satan.

«Pri Migiču, pri Črednjaku, pri Detalnu, pri Olšenu», zastoče tat.

Hudobec se na vso grlo divje zagrohoče, Lorenc pa prosi:

«Gospod vrag, pusti me, da si počijem; strašno sem utrujen!»

«Počivala bova v peklu!» zatuli hudobec, «naprej, marš!»

Lorenc beži naprej. Bleda luna se prikaže izza oblakov in zasveti s svojo čarobno svetlobo vso okolico. Sedaj zagleda nesrečni tatič v lunini senci zraven poti sebe — jerbas — in čezenj hudobca s konjskimi nogami, dolgim repom in z zvitimi rogovi, vendar še beži naprej. Sedaj se zopet zasliši strahovito žvižganje, vriskanje — zraven njega — za njim — in čez njegovo glavo, — cela vrsta majhnih, ognjenih hudobcev pleše pred njim ter ga zbadajo v obraz in rame. — Lorencu se šibijo kolena. Sedaj pride pod visoko lipo, ki je razprostirala mogočno svoje vejevje čez cesto. Hudobec zarjove:

«Stoj!»

Lorenc obstoji in se trese. Hudobec mu pa počasi, besedo za besedo zatuli na uho:

«Danes še nimam cele moči čez te...

Pri drugi tatvini si pa moj, razumeš, moj!...

so povsodi kos angleškim četam. V decembru in januariju je bilo skupno nad 600 večjih in manjših bojov. Anglija s svojimi sedanjimi vojaškimi sredstvi nikakor ne bode premagala Burov. Le dva načina sta, ki bi mogla zlomiti bursko premoč; prvo bi bilo, ko bi Angleži i nadalje dobivali konje iz vseh mogočih delov sveta, in pa izključevanje zdravnikov od burskih taborišč. Če bodo velesile še dalje mirno gledale, da se bodo kratile Burum najsvetejše pravice mejnarodnega prava, potem bi pač ne bilo čudno, ko bi konečno oslabela burska moč. Ko bi se v tem oziru ne odpomoglo Burum, pride vprašanje o konjih še le v drugi vrsti v poštev. V nemškem državnem zboru se je govorilo tudi o posredovanju evropskih velesil. Posamni govorniki so naglašali, da je sramota za Nemčijo, da ne more dobiti nobene velesile, s katero bi nastopila nasproti Angliji ter jo prisilila, da prične mirovna pogajanja.

Dopisi.

Od Sv. Ilja v Slov. gor. (Repnika ni več.) No, kaj je pa že spet novega v Št. Ilju? Vprašali boste začudeno cenjeni čitatelji »Slov. Gospodarja«. Le potrpljenje, vse pride na vrsto. — Naznaniti vam moram, da znani pristaš »Südmarke«, Repnik, ni več župan v Cirknici. Torej lansko leto je padla županska krona poličkemu Reiningerju z glave, a letos se je podrl županski stolec Repniku. Cirkniški Slovenci pač ne žalujejo za svojim »rihtarjem«, a v skrbeh so si, če si pri padcu ni preveč potolkel svojih pristno nemških kostij. Gospod Repnik, ali Vam je »rihtarska« kronica zlezla raz Vašo modro glavico, morda iz strahu pred »bindišarskim gesindlom«? No, ne žalujte preveč, sicer dobite še »hipohondrijo«; saj itak g. Höltschl pretaka za Vašim imenovanjem bridke solze, da žaluje celo tako močno, da ga niti vest ne more utolažiti, da bo »baron« v Pistor minister postal. Mi pa kličemo: vsaka sila do vremena. Radovedni smo pač tudi, kake krokodilove solze bode točil ptujski »Štajerc« za Repnikovim županovanjem. Saj je Repnik edini njegov tukajšnji oboževalec in razširjevalec. Najbrže bode natisnil posebno »parte« za »rihtarijo« Repnikovo. Omeniti še moram tudi, da je bil padli Repnik jako hud nasproti nekemu slovenskemu obrtniku šentiljskemu, ker se je le-ta udeležil narodne veselice bral.

Sedaj te hočem še enkrat potresti in izpustiti.

In prijel ga je za lase, ga mikastil, da mu je kar glava odletavala sem in tje, ter mu nazadnje priloži par vročih, krepkih zaušnic. Med tem zdravljenjem je pa stokal Lorenc:

«Gospod hudobec, milost, milost! — Tisočkrat prosim za milost!» — Nato se zgrabi hudobec za vejo ter z divjim vriskom spleza na lipo. — Ubogi tatič pa spusti jerbas ter beži domov, kolikor so mu pripuščale upehane kosti.

Ko je Lorenc odšel, splezal je Aleš z lipe; Rok je prišel ravnokar k njemu; in smejala sta se tako, da sta se kar valjala po fleh. Nato sta odšla v vas.

Drugi dan so našli ukradene reči pri »treh lipah«; ljudstvo ni moglo razumeti te čudne reči. — Lorenca pa nekaj dni ni bilo nikjer videti — reklo se je, da je bolan. — Prihodnjo nedeljo stopil je Lorenc k spovednici, kjer se je dolgo pomudil. Od tistega časa se ni dotaknil tujega blaga; tu in tam je še bilo časi slišati, da je zmanjkalo te ali one reči, in vsikdar se je pripisalo na račun ubogega spokornika.

Tako so pripovedovali rajni dedek. Mi otroci smo si njihov nauk globoko k srcu vzeli, in tudi jaz ponovim: »da bi le vsaki tat bil tako temeljito ozdravljen, kot je bil ta, potem bi se kmalo odvadil grešiti zoper sedmo božjo zapoved!»

društva dne 2. febr. t. l. Izjavil je, da on tiste, ki zahajajo med — — — ne bode podpiral z naročili. Dobro, g. Repnik, te Vaše besede si bomo dobro zapomnili. Usojamo pa si, Vas le vprašati, kje se zbira največji »gsindl«, v slovenski družbi, ali pa neke drugod? G. Repnik, morda Vam ni neznano, v čegavi gostilni se slučajno v njo prišlemu gostu zabavlja čez izgovorjeno slovensko besedo, ter na vse mogoče načine izziva in hujska čez Slovence? Vedeli bi Vi morda tudi za krčmo, iz katere že kar iz navade lete na mirne, mimogredoče narodnjake, zares klafarska, pobalinska izzivanja, da, včasih celo — kamenje.

Čudimo se, kako zamore človek, kakoršen je Repnik, biti tako napolnjen s srdom napram rodnim svojim bratom, edino katerim se ima zahvaliti za svoje premoženje. Ko je zvedel, da priredi naše bralno društvo 2 febr. veselico v narodni gostilni vrle gospe Muršec, ga je to razkačilo tako, da, ko je ista gostilničarka prosila pri njem za dovolitev godbe, jej je isto prošnjo odbil. Hudomušneži sicer trdijo, da zategadelj ni dovolil godbe, ker je hotel, da se po celi občini žaluje za njegovimi prašiči; a mi smo si pa stvar drugače razlagali. — Tako imamo torej sedaj šentiljanje celo svojega ministra in spe ter enega »exbürgermajstra« več. — Na ne ravno veliko veselje »Štajerčevu« Vam moram tudi poročati, da je edini naročnik zraven Repnika, nek mladenič, poslal tega lažnjivega ptujskega kljukca nazaj. Jako smo veseli, da šteje naša župnija sedaj samo jednega »Štajerčevega« naročnika, poleg na stotine broječih »Gospodarjevih« in »Našega Doma«. Prihodnjič spet kaj več.

Od Sevnice. (Čudno uganko) nam hoče staviti neki hvale in spoštovanja vredni gospod iz Sevnice. Te uganke še Vi, gospod urednik, ne rešite, ako Vam je jaz rešene tiho na ušesa ne povem. Ne vem, kaj poreče k temu naša tržka inteligenca? Ona bi to uganko lahko rešila, ko bi le znala in pa hotela.

Kako bodo neki naši kmetje to uganko reševali? Oni jo pa bodo vedeli zopet drugače rešiti. Rekli bodo, kaj je tega treba, to bi ta gospod lahko sam rešil, saj ni zastoj, saj ima pomagata, naj ž njih pomočjo to uganko prerešata in jo reši sam, mi je ne moremo. In občinski reveži se bodo kislodržali, ko bodo to uganko reševali, a oni je ne bodo rešili, kakor tudi uganka njih ne.

No, pa kaka je vendar ta uganka, me boste že radovedno vprašali, zdaj Vam je še ne povem. Kakor rečeno, stavil jo bo, ali staviti nam jo hoče neki gospod iz Sevnice, kojega pa jaz na tem mestu prosim v imenu vseh kmečkih občanov, da to uganko umakne, ker sčasoma mu jo bomo že pomagali mi rešiti. — Vam, gospod urednik, bom tiho na uho povedal, ta gospod nima desne roke dovolj krepke. Ima sicer desno roko, ki je tudi dobro zavarovana pri občini, pri okrajnem zastopu, pri »Slaviji« in še pri več drugih zavodih. A kljub temu je opešala in ž njo gospod sam. Pa to bi se dalo ozdraviti, treba bi jo bilo le pri enem zavodu zavarovati, pa bi bolje služila. Potem bi pa gospod gotovo nam ne stavil tiste uganke in nam bi ne bilo treba si z njo glave beliti, ker bi bila s tem rešena. Kaj bo s to uganko, Vam bo že še povedal Ževestekdo.

Ponikva ob juž. žel. (V o b r a m b o.) Znani dopisnik iz Ponikve je zopet skrpucal v »Slov. Narodu« dopis, ki po svoji vsebini pač v jasni luči kaže g. pisca, oziroma gospe okoli že imenovanega časopisa.

Cenjeni čitatelji se še gotovo spominjate onega članka, v katerem smo pisali o našem bralnem društvu, kako je zanemarjeno; a to le vsled malomarnosti g. predsednika itd.! Iz vsega, kar smo tamkaj rekli, ste pač lahko razvideli, da nismo brez vzroka pokrtačili g. predsednika; nismo se namenili danes obširneje baviti z vprašanjem o predsedniku, dodamo le še: da pač pomilujemo moža, ki

se daje tako voditi od ljudi, ki so mladi in neizkušeni.

«Narodov» dopisnik piše: »Društvo bi že uspevalo, da pa se mora presaditi na ugodnejša tla, in da se je bralno društvo sploh preživelo.« O seveda! Kaj ne vi dopisnik, tedaj bi vam bilo društvo povolji, da bi imeli vi in še nekateri vaši kimovci v njem prvo besedo? No, povemo vam že danes, da je vaši komandi že davno odzvonilo. Nadalje pišete: »Da kmetje pač zastran tega ne hodijo čitati, ker se bojijo »objedljivega psa« in še nekih kljepetulj.« — Resnici na ljubo pa vemo, da je pač nekaj malomarnosti med našimi čitatelji; a da bi se bali »objedljivega psa«, je pa grda laž. Res pa je, da ni v našem župnišču in obližju nobenih psov!

Koga ste torej vi dopisnik v svoji, sicer le šibki izobrazbi hoteli nazivati z imenom te hude živali? — Sicer se le zvijajte kakor hočete, pravica vas že dohiti! Kar se pa tiče tistih klepetulj, konstatujemo: da si je pač isti dopisnik že davno zaslužil zlato kolajno! Zastran občutne kazni pač moramo pribiti, da isti dopisnik naj le popred pred svojimi pristaši pomete, potem še le more komu kaj predbacivati. Več ponkovskih faranov.

Sv. Krištof pri Laškem trgu. Ni še dolgo, ko je celjska »žaba« regljala, češ, občinski odbor Sv. Krištofa je po večini »Fortschrittler« to je »naprednjaški« pa res je — samo ne po njenih mislih — kajti, da gre odbor »naprej«, je pokazal v seji 2. sušca, ko je enoglasno sklenil protestirati zoper nečuvven predlog Stürgkhov odstraniti slov. celjske gimnazije. Le eden je bil nasproti, torej »Zurückschrittler« — nazadnjak — a ko je videl, da so vsi roke vzdignili — se je vdal, misleč, »zoper veter je težko pihati« — »naj pa ostane pri starem!« Zakaj pa ni predlagal ta gospod, da bi se kaka nemška šola, ki jih je dosti nepotrebnih, odpravila? Le, kar je za Slovence dobro, to naj gre v kot?! — Zato pa slava odboru, ki je vendar enkrat sprevidel, slava g. županu, ki je sam ta predlog stavil in s tem lep vzgled dal, da si moramo sami pomagati!

Slavni odborniki! Če so vas že vaši nasprotniki imenovali naprednjake, pokažite, da res greste naprej — ali naprej v »slovenskem prepričanju«, ne pa da bi klečeplazili nazaj, kakor rakovi v svoje luknje! Potem bo vaša in cele občine čast rešena!

Rezolucija ali sklep se glasi: Velespoštovanemu gospodu, gospodu Franju Robič-u, drž. poslancu itd. na Dunaju. — Občina Sv. Krištof pri Laškem trgu je sklenila enoglasno v obč. seji 2. sušca 1902 sledečo rezolucijo zavolj slov. gimnazije v Celju:

«Odbor izreka svoje ogorčenje nad nezaslišano krivico, da nam hočejo vzeti v Celju slov. gimnazij in zahteva odločno, da se nam kmetom ista gimnazija zajamči, da ostane, ker je Celje za nas spodnještajerske prebivalce najbolj prilično, da še zamoremo dati svojih otrok v šolo; mi plačamo več davkov, kakor Nemci, zakaj ne bi imeli vsaj te malenkosti za našo požrtvovalnost? Maribor je nam tuj in predalet, mi le v Celju si zamoremo preskrbeti olajšanje v naših, tako težkih, kmečkih razmerah! Zato prosimo, da se nam celjski gimnazij slov. ohrani! — O d b o r.»

Naj bi tako storile tudi druge občine, tabor v Žalcu bo odobril njih sklenitve in nemogoče je potem, da bi nam bilo vzeto, kar se je tako težko pridobilo za vaše in vaših otrok otroke!

Na delo slovenske občine celjskega in brežiškega okraja!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod v Jarenini. Važen političen shod bo prihodnjo nedeljo, dne 9. marca v Jarenini. Poročal bo poslanec Ro-

bič, nastopijo še drugi govorniki. Kmetje od vseh strani, pridite polnoštevilno! Ob enem bo društveni občni zbor!

V Cirknici nad Mariborom je izvoljen namesto Repnika županom Karl Flucher, ki je pristaš Südmarkovcev. V odboru sta tudi dva vrla Slovenca g. Janez Princ in g. Franc Popmajer, o katerih smo prepričani, da bosta vedno varovala pravice našega slovenskega katoliškega naroda.

Naš mil. knez in škof so se v ponedeljek popoldne odpeljali na Dunaj k posvetovanju avstrijskih škofov.

Ljubljanski knez in škof dr. Anton Bonaventura Jeglič so vrtniši se iz misijona v Leskovcu dne 2. t. mes. obiskali samostan oo. trapistov v Rajhenburgu, domačo duhovščino in sorodnike č. g. Kasijana, frančiškana na Brezju. Ogledali so si tudi prostor, kjer se namerava zidati nova lurska cerkev ter se o njem pohvalno izrekli.

Poslanec Robič je vložil prošnjo občinskega predstojništva v Vuzenici, naj se ustanovi slov. univerza v Ljubljani.

Sodnijska imenovanja. Deželni sodnijskim nadsvetnikom v Ljubljani je imenovan tukajšnji deželnosodni svetnik g. dr. Al. Fohn, nadsvetnikom v Celovcu g. Fladung v Celju. Adjunktom v Ljutomeru je imenovan dr. Klementschtisch, v Šoštanju dr. Czech, oba trda Nemca!!

Umrli je v Mariboru dne 1. marca učenec tukajšnje c. kr. vadnice Albin Vreže, rojen v župniji Šmarje pri Jelšah. Bil je priden otrok, pobožen in marljiv učenec. Lahka mu zemljica! — Danes, dne 6. marca, je umrl v Mariboru učenec 3. gimn. razreda, Franc Zupančič, rojen iz Jarenine.

V poučni tečaj sadjarske in vinarske šole v Mariboru je sprejetih 20 učiteljev, izmed teh 13 slovenskih in sicer gg.: Krajnc nadučitelj, Sv. Barbara p. M., Hauptman, učitelj v Lembahu, Zemljč M, nadučit., Marija v Brezju, Kokl, naduč., Studenice, Tomažič, naduč., Sv. Miklavž p. O., Sekirnik, učitelj Sv. Jurij p. R., Kukovič, nadučit., Polensak, Lukman, učitelj, Šoštanj, Kvac, učitelj, Sv. Martin v. R. d., Čeh, naduč., Sv. Jernej pri Konjicah, Strmšek, naduč., Sv. Peter v Med. s., Gselman, naduč., Sv. Martin p. M., Spende, naduč., Ščavniški dol., Kos, učitelj, Marija Snežna, Štauffer, učitelj, Brezno.

Občina Pokošje pri Slov. Bistrici ima zopet narodni občinski zastop. Župan ji je Jakob Reich, svetovalca Franc Oplot in Anton Brumec, odborniki Jakob Brumec, Vido Teran, Stefan Koren, Josip Šlamberger, grajščak Post in Lorenc Pogorevc.

Nov vlak med Ptujem in Mariborom bo začel voziti s 1. majem ter imel zvezo z jutranjim koroškim vlakom, ki gre naravnost v Gradec. Iz Ptuja bo odhajal vlak ob 1/4 7. uri.

Savinja je močno narastla vsled tavanja snega v planinah. Na nekaterih mestih je prestopila obrežje. Tudi Voglajna se je razlila iz struge.

Sv. Vid pri Ptuj. Kakor smo poročali, so meseca decembra Slovenci vrgli Šošteriča z županskega stola. — Posilinemška stranka je bila užaljena in je vložila rekurz proti občinskim volitvam. Sedaj se poroča, da je rekurz odbit in da se prihodnji teden vrši volitev novega župana.

Zimski čas pred 25 leti, t. j. l. 1876 do 1877 je pri Sv. Janžu na Dravskem polju — tako se nam piše — bil izredno lep. Konec novembra 1876 je po Pohorji snežilo, pri nas po polji je deževalo. Prišli so suhi a mrzli dnevi. Dne 8. decembra imeli smo občutljiv mraz. Prvi sneg smo dobili na božično biljo zjutraj. Pa bela odeja je popoldne popolnoma izginila. Potem so sledili lepi in topli dnevi skozi dva meseca. Dne 27. febr. zjutraj se je kadila gosta megla, prinesla je dež in sneg. Pa zvečer se je zjasnilo. Po noči smo opazovali popolno zmračenje meseca. Prve dni meseca marca je zapadlo je snega

za pedenj na visoko. Sani so svoje pravice uživale skozi celi teden sicer je sneg ležal do »Jožefovega«. Letos se je zdelo, pa od Svečnice naprej se upanje ni vresničilo, da bi tistokratna zima letos jednako obhajala svojo petindvajsetletnico.

Selnica ob Dravi. Grozovito nečuvno zločinstvo zgodilo se je preteklo soboto, dne 1. sušca, v župniji Sv. Duha na Ojsterci sekovske škofije. Neki kmetovalec ob meji selniške župnije je imel imenovani dan kolne ali furež. Povabil je sosednjega, močnega, 19letnega fanta v pomoč. Popoldne pošlje kmetovalec v Selnico po neko stvar. Pravijo, da se je potoma žganja nasrkal. Ko je zaželeno stvar prinesel, da mu kmetovalec mesto večerje klobaso. Ko pride domov po noči ob 10. uri, zbudi mater-vdovo ter jo sili, naj mu klobaso skuha; ker se mu je pa vstavljala, jo z železnim batom ubije. Hlapec sliši krik ter hiti na pomoč, a fantalin mu z železnim batom glavo razkolje. Mrtvo mater zagrebe v gnoj, mrtvega hlapca pa v klet v krompir. Mrtvi trupli so dne 3. t. m. pripeljali v Selnico ter ji tukaj raztelesili in pokopali. Hudodelnika so žandari že v nedeljo ujeli.

Ptujski očetje se ogrevajo za luteršverov. V nedeljo bodo zopet imeli protestantovsko pobožnost in sicer v dvorani glasbene šole. O tej dvorani odločuje v prvi vrsti krušni oče »Štajerčev« pek Ornik, in on bi jo lahko odrekel za luterske službe. Toda on tega ne stori in »Štajerc« molči. Če pa »Štajercu« kdo reče, da je proti naši veri, pa se začne solziti, češ, da je nedolžno preganjan.

Redki slučaj. Iz Cirknice pri Mariboru se nam poroča: V nedeljo, dne 2. sušca smo imeli nenavaden pogreb pri Šentilju. Umrli sta Jakob in Julijana Krofič, katera sta dne 16. junija lanskega leta spolnila 50 let svojega zakonskega življenja. Mnogo žalosti in britkosti pa tudi veselja in radosti sta delila v svojem življenju. In zdaj je Bog tako odločil, da sta previdena s sv. zakramenti umrla le nekaj ur drug za drugim, tako, da sta bila oba pokopana v nedeljo 2. sušca in tudi oba v enoisti grob. Malokatero oko je ostalo suho pri tem prizoru.

V Reki poleg Št. Pavla pri Preboldu se je obesil na nekem podu neki človek v najboljših letih. Prej je še cel teden pijančeval. To je strašen konec pijančevanja.

Vse 1. marca. Marija Lukovnjak rojena Lančič pri Sv. Jurju ob Ščavnici je bila rojena 1. marca 1823, poročena 1. marca 1848, pokopana 1. marca 1902.

Občinske volitve v Radencih. Občinske volitve imeli smo za našo občino dne 26. februarja. Dosedaj vršile so se te navadno mirno, ker se, pred nekaterimi leti tu sem privandran Nemci tukajšnje slatine, niso vtikali v naše razmere. A zadnji čas je tudi tem privandrancem začel rasti greben; navdahnjeni vsenemškega duha, nastopili so tokrat v zvezi z nekaterimi odpadniki ter s par od teh odvisnimi delavci, z vso silo proti nam, hoteč iztrgati občinsko upravo iz naših rok, ter taisto dobiti v svoje kremplje, da bi tako napravili iz nas sužnje na lastnih tleh. Hvala Bogu, to se jim ni posrečilo, če ravno so sprajljali volilce skupaj v svetlih kočijah. Delali so sicer jako previdno, a vendar je večina volilcev spoznala njih nameru ter ni odmaknila svojega prepričanja. Čast njim, vsa čast pa tudi našim voditeljem, ki so volilce spretno organizirali. Zmagali smo v tretjem in drugem razredu, propali pa v prvem razredu. Za taiste, ki so volili v tem razredu proti nam, se bode že naredila spominška plošča, ter bode tudi naša stranka vedela iz tega izvajati v to potrebne posledice. Za naše volilce bila je to prva šola političnega boja in trdno smo prepričani, da se bodo naši ljudje v bodoče vdeleževali volitev v tem obilnejšem številu, da tako ostane vedno: Na svoji zemlji prost naš rod. — Na svoji zemlji svoj gospod!

Nasprotnikom pa naj velja za danes le-to, da če sejejo veter, želi bodo vihar.

Žrnovski.

Orehovski Bračko udeležil se je tudi volitev v Radencih pri Radgoni, kot bivši posestnik v tej občini, ter volil z gospodi od radenske slatine. Tako toraj — kmet(?) Bračko drži s kmetom. No pa saj se poznamo in njegova zvezda bliža se zatonu, ker bračkijanski župani zaporedoma morajo iti iz občinskih zastopov. Svita se. — V ponedeljek, 10. t. m. imeli bomo volitev župana in svetovalcev. O izidu vam bomo poročali.

Selišče pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Vedno pogosteje nam prihajajo iz te vasi dopisi, v katerih se pritožujejo o nekem šoštarju v tej vasi, da z vso silo širi med dobro ljudstvo ptujskega kljukca. Ob nedeljah popoldne se zbirajo pri njem dekleta in fantje in takrat jim šoštar podava svojo duševno hrano »Štajerca«. Prej je bil mož ves drug človek, povsod priljubljen in spoštovan. Obiljubljeno nam je še o njem več gradiva, torej na svidenje!

To ne gre! Na Štajerskem je zopet nadomestiti jedno mesto cestnega mojstra. V razpisu te službe se zahteva znanje nemškega jezika. Ako je mesto razpisano za nemške kraje, dobro, če pa je razpisano za slovenske, potem nam je nedoumno, zakaj se po nepotrebnem zahteva tudi znanje nemškega jezika. Želimo, da se poslanci o tem pouče in da odločno zahtevajo, da se za jednaka mesta na Slovenskem naj ne zahteva znanja tujih jezikov. S tem se onemogočuje sicer sposobnim Slovincem, da prosijo za taka mesta.

V Lučah se je zgodila strašna nesreča. Dne 1. marca so se trije delavci hudo ponesrečili pri spravi grajščinskega lesa. Jednemu je zlomilo nogo pod kolenom in ga je vrglo v vodo, da bi skoro utonil, pa ga je še o pravem času eden rešil. Tudi je na več krajih ranjen in so ga poslali v bolnišnico. Drugega pa je tako hudo vrglo, da mu je na obeh petah koža počila in si je jezik tako pregriznil, da mu ga je moral zdravnik prišiti, kateri je prišel ob eni uri popolnoči na pomoč. Tako težko je ranjen, da ni upati zdravja. Tretjega je pa samo tako vrglo, da se je na nogi in na glavi hudo poškodoval. — Dne 2. marca je bila velika povodenj in je nekega okraja dekle, ko je šla k maši a je preveč ob kraju stopala, padla v vodo. Neslo jo je kakih 30 korakov daleč, potem jo je oče o pravem času rešil, da ni utonila.

Vojaški begun. Dne 14. febr. t. l. je pobegnil iz c. kr. dragonske vojašnice v Slov. Bistrici novinec Andrej Hirzer, doma onkraj Gradca. V okolici neznan je prišel v Poljčane, kjer je okoli polnoči trkal na organistovo stanovanje ter vprašal za župnišče. Trkal je še potem na kaplanijska hišna vrata ter se od tam podal v kapelo pri cerkvi molit. Potem pa je zlezal na škedenj občinskega predstojnika, kjer se je blizo strehe globoko zaril v seno. Seveda ni tega nihče opazil. Dne 21. febr. t. l. pa je slišal županov sin stokanje na škednju ter si mislil, da pač kaki popoten rokodelce tam prenočuje. Ko gre drugo jutro gledat na škedenj, najde v senu zakopanega moža, ki s slabim glasom prosi: »Du, bring' mir Wasser, ich habe Durst.« »Žejan, prinesi mi vodo!« Sin prinese vodo, in ko mu glavo vzdigne z roko, da bi pil, zapazi na glavi vojaško čepico. S težavo spravijo možje od gladi popolnoma oslabelega dragonca v hišo, da mu postrežejo. Gospod Hartner mu podari 2 K. Ko je nekoliko okreval, pripoveduje, da je pobegnil zaradi tega, ker se mu je zdelo, da ravna pretrdo z njim. Občinski predstojnik ga je potem še isti dan poslal v Slov. Bistrico, kjer so mu v bolnišnici morali škornje razrezati iz oteklih, modrih nog.

Iz Ptujске gore. Umrli je daleč okrog znaniposestnik takozvani »Großgrundbesitzer«, Miha Predikaka po domače Ros. Ne zamerite mi dragi čitatelji »Slov. Gospodarja«, da spregovorim nekaj besed o smrti tega človega.

Vi dopisuni in bralci «Štajerčevi», mi pa blagovolite oprostiti, da vam orišem vašega prijatelja in somišljenika. Na pustno nedeljo, dne 9. februarja t. l. torej dan pred volitvijo na Črni gori, šel je rajni Ros popolnoma zdrav in čvrst k rani božji službi v Majšperg. Po rani božji službi postavi se na mesto, kjer se oznanjuje, potegne dva zamazana «Štajerca» iz žepa ter reče: «Jaz vam pa bom prebral pesem o župniku. To le sveto pismo!» Vendar se je pa zbal poštenih Majšperžanov ter umolknil. Na to gre v neko gostilno, katero bomo drugokrat orisali. Tukaj se začne zopet na vse moči potegovati za Repo in njegove pristaše. Ker so mu pa zavedni Majšperžani močno ugovarjali, začel se je z njimi prepirati ter napadati vse, kar je dobrega. Ker je videl, da v Majšpergu ne napravi ničesar, poda se na Črno goro, da bi še tam agitiral za volitev, koja se je imela vršiti prihodnji dan. Gre torej v znano nam nasprotno gostilno Jagodičevo. Tukaj je bilo za našega rajnega Rosa. Ves vesel je, da je našel zopet ljudi, ki so z njim istega mišljenja. «Repa mora biti jutri izvoljen!» bile so tisti dan njegove besede. «Proč...!» Ko hoče iz gostilne, zgrudi se na tla ter brez zavesti obleži. Zavlečejo ga v hlev, kjer izdihne svojo dušo. Utrpnilo mu je srce. Vendar prosimo Boga, naj mu bo milostiv sodnik.

Iz Spod. Hajdine. Tukaj je bila mila jesen in mila zima. Na Spod. Hajdino so se starine kopale na Marija Senekovičevem posestvu. Našli so velikanski drugi Mitras-tempelj ne daleč od prvega Mitras-tempelja, o katerem smo že enkrat poročali. Drugi Mitras-tempelj, ki je bil zdaj izkopen, meri na dolgo 14 m na široko pa 8 m. Notri se je našlo veliko marmornih plošč z napismi in čudovito lepimi podobami, pa tudi veliko poškodovanih marmornatih podob, ki so menda takrat potrti, ko so ta tempelj razrušili. Dalje so našli v sredi tempeljna lep studenec iz 4 marmornatih plošč. Notri je bila lepa čista voda in 180 starinskih novcev vsake vrste. Dalje proč od studenca je bil 9 m dolg, iz sekanega kamna narejen lep vodotok (kanal). Vodotok je bil iz barbarskega kamna, pokrit je bil z marmornatimi ploščami. Našlo se je različnih starinskih denarjev čez 400, nekaj srebernjakov iz bakra, iz bronca in tudi 1 zlat denar. Štiri voze se je zapeljalo teh rečij v ptujski muzej, a nekatere reči so še tam v prejšnjem Mitras-tempelju. Vodil je izkopavanje g. dr. Pr. Gurlić iz Gradca. Delo je vodil g. M. Vnuk, starinski kopač.

Cerkvene stvari.

Vabilo. K odborovi seji družbe duhovnikov Lavantinske škofije dne 11. marcija (v torek) ob 11. uri predpoldne uljudno vabi preč. gg. odbornike Predsedništvo.

Imenovanje. Naš štajerski rojak č. g. Ivan Držanič, župnik v Šmohorju na Koroškem, je imenovan dekanom ravnotam in ob enem kn. šk. svetovalec. Koroški Slovenci se tega jako veselijo. Tudi mi čestitamo!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Vlč. gosp. dr. Anton Suhač duh. svetovalec in župnik pri Sv. Ani na Krempergu je kot jurijevski rojak že drugokrat daroval 200 K za zidanje nove cerkve; za ta velikodušni dar izrekuje društveni odbor tem potom svojo zahvalo.

Sveti misijon v tekočem tednu vodijo v mestnožupnijski cerkvi v Celji gg. Pogorelec, Klančnik, Pediček, v Zrečah pa gg. msgr. Macur. in Zdravlić.

Duhovne vaje. Iz Vidma se nam poroča, da se vrši ondi te dni tridnevnic, katero vodita č. gg. P. Nikolaj in P. Fulgencij iz frančiškanskega samostana v Brežicah. V sosednem Krškem je obhajal oni teden 3dnevno pobožnost v čast presv. Srca Jezusovega č. gosp. Kitak od Sv. Jožefa pri Celju. Pretekle dni so pa obhajali duhovniki frančiškanskega redu s P. Kasjanom v Leskovcu pri Krškem sv. misijon.

Društvena poročila.

Občni zbor. Prihodnji četrtek, dne 13. marcija 1902 bode v tukajšnjem «Narodnem domu» letošnji občni zbor možke in ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda za Maribor in okolico. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Z ozirom na zelo važen in plemenit namen, ki ga ima prekristna naša «družba sv. Cirila in Metoda» za slovensko ljudstvo, je pričakovati prav obilne vdeležbe iz vseh slojev narodnega občinstva. Pridite toraj, vrle narodnjakinje in Vi, požrtvovalni domoljubi v lepem in častnem številu! Ako kdo ne bi dobil osebno povabilo, bodi s temi vrsticami srčno povabljen!

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ je imelo zadnjo nedeljo v «Narodnem domu» izvenredni občni zbor. Na dnevnem redu je bilo razdruženje društva. Predsednik dr. Pipuš razloži, zakaj se je bilo treba izvenrednega občnega zbora z naznanjenim dnevnim redom. Opomni, da se danes ne more sklepati o razpustitvi društva, ker ni dovoljno število udov navzočih, a predlaga, da se prične razgovor o razpuščenju. G. dr. Rosina pravi, da je tak razgovor nepotreben in predlaga konec razgovora, kar se z večino sprejme. Upati je, da se društvo ne razdruži.

Za družbo Sv. Cirila in Metoda so darovali na mladeniški veselici pri Sv. Juriju ob Ščavnici 5 K. Živel zbiratelj in darovalci!

Pri Sv. Lovrencu na Drav. polju se je ustanovila 19. febr. t. l. s sodelovanjem štaj. dežel. potovalnega učitelja g. M. Jelovškega zadruga za rejo bikov. Zadruga se glasi: «Zadruga za rejo bikov pri Sv. Lovrencu na Drav. polju, registrovana zadruga z omejenim poroštvom» ter ima svoj sedež pri Sv. Lovrencu na Dr. p. in obseže vso št. lovrenško občino. Namen zadruge je povzdigniti govedorejo s tem, da bi v zadostnem številu skupno se nakupovali in redili plemenski biki marijadvorskega plemena. Predstojništvo obstoji iz 6 udov in 3 namestnikov. Izvoljeni so: Miha Mustafa kot načelnik, Janez Finžger kot načelnika namestnik, č. g. Jožef Ozmeč kot tajnik in blagajnik, Štefan Lenart, Matevž Mlakar in Anton Mlakar kot udje, Tomaž Drevenšek, Franc Napast in Štefan Beranič kot namestniki predstojništva. Razsodnija ima troje udov in 2 namestnika. Izvoljeni so: Tomaž Drevenšek, Matija Žunkovič in Franc Napast kot udje in Jožef Predikaka in Matevž Medved kot namestnika. Vsak zadružnik vplača v zadružno blagajnico pristopnino 2 K, eden opravični delež v znesku od 10 K in letnino za vsako v letni zadružni spisek vpisano kravo in telico 1 K. Zadruga ima sedaj 16 udov. — Drugi dan po omenjeni ustanovitvi pa je bilo v Št. Lovrencu zopet prav živahno. G. potovalni učitelj, vidno razveseljen nad obilnim obiskom gospodinj — bilo jih je okrog 200 — jerazkazoval maslarijo in tako zanimivo o njej predaval, da je bila vseh poslušalk le ena želja, naj bi namreč že skoraj začela pri nas delovati tudi mlekarška zadruga. O velikem zanimanju za ta poduk pripovedoval je dan pozneje neki mož rekoč, da je njegova žena še sanjala o maslariji in celo noč ometala — v sanjah.

Iz drugih krajev.

Smrt vsled kihanja. Iz Taylorville v Ameriki se nam piše: Čudna bolezen je napadla neko Miss Sarah Mackey v tem mestu. Celih zadnjih deset dni že neprenehoma kiha. Danes pa je v eni uri in 15 minutah kihnila celo 700krat po dejanskem štetju. Pričela je že kazati znake hude slabosti, in vsi poskusi zdravnikov, da vstavijo kihanje, so bili brezuspešni. Pravijo, da bo morala umreti, ako ne bo pomoči.

Junak v duhovniški obleki. Kaplan v Slade na Nemškem se je drsal, ko je iz daljave slišal klice na pomoč. Hitel je na

mesto, od koder so prihajali klici in videl je potapljačega se dečka. Ker je bil led pre slab, da bi ga ondi držal, skočil je za dečkom z drsalkami in površnikom, zagrabil je dečka ter ga držal po konci, do vratu tičeč v vodi toliko časa, da je prišla pomoč.

Amerikanska armada brez konj.

«Le Journal» piše: Pred kratkim je bil v Chicagu kongres, ki se je bavil s konjerejo in pri tem je bilo dokazano, da je vojska angleško-transvalska pripravila združene države ob veliko število konj. V dveh zadnjih letih je bilo v Afriko od tukaj eksportovanih 133.000 konj in amerikanska armada, ki potrebuje za se 33.000 konj, jih je našla po združenih državah le — 3000!

O velikosti New-Jorka si je možno napraviti nekako površno sliko, ako navedemo naslednje številke: Celo mestno ozemlje meri 930 kvadr. km., t. j. skoro deseti del cele Kranjske, prebivalstva pa šteje mesto okroglo 4 milijone. Dolgost mestnih železnic new-jorskih znaša 1900, tlakovanih cest pa 145 km. Leta 1898 je štelo mesto 130.000 hiš s stanovanji, 37.000 trgovinskih hiš, a le 438 gostiln. Cerkva imajo ondi 1100, sol 350 s 7464 učitelji in blizu 203.000 učenci. Bolnic, hiralnic in enakih zavodov imajo v Novem Jorku 264, poštних uradov 90 ter 44 pokopališč. Mestnih uradnikov je tam skoro toliko, kakor v Ljubljani vsega prebivalstva, namreč 33.113, stražnikov pa le 6889 in 2167 ognjegascv. Letnih dohodkov ima mesto okroglo 2600 milijonov dolarjev, dolga pa 170 milijonov dolarjev.

Koliko je treba spanja učencem.

Zdravstvena komisija za Rusko je določila, da morajo spati učenci pod deset leti 10 do 11 ur, učenci od 10. do 13. leta 9 do 10 ur, starejši učenci 8 do 9 ur. Slabotni, slabokrvni in od dela utrujeni učenci morajo spati po eno uro več.

Samomori otrok se množe. Ni ga skoro dneva, da se ne bi poročalo o kakem takem samomoru. 13letni deček ustrelil se je v Deutsch Eisenbergu na Moravskem z očetovo puško. Pred smrtjo je napisal lastnoročno oporoko, v kateri pravi, da svoj prihranek v znesku 4 kron zapušča svojemu bratu. — Na Dunaju je skočil v Donavo 14letni krojaški učenec Ludovik Buček. V vodi mu je pa bilo premokro, zato je sam priplaval na suho.

Ne odlašaj velikonočne izpovedi.

Znani pisatelj Segur pripoveduje to-le povest: Modro je, da se velikonočna izpoved ne odlašaja na prihodnje leto. Mar vemo, da doživimo prihodnje leto? Poznal sem mladega revnega moža, po stanu mizarja, katerega je njegov dušni pastir opomnil, da naj pomisli na velikonočno izpoved. Mizar je odgovoril: »To leto ne, prihodnje leto pa.« Drugi dan zjutraj zgodaj je umrl brez verske pomoči. Zanj torej ni bilo več prihodnjega leta. — Žalibog, da se podobni slučajji dandanes večkrat pripetijo. Nihče ni gotov, da dočaka drugega dne, še manj pa drugega leta. Delajmo dokler je dan; kajti preden se nadejamo, pride noč, ko ne bode mogoče več delati. Smrt dojde nenadoma kakor tat. Čujmo in molimo ter bodimo pripravljeni, ker ne vemo ne dneva ne ure. To so besede našega Izveličarja v evangeliju. Tisti, čegar prejetje zakramentov je odvisno od »Sedaj ne« »morebiti«, je neumnež in sicer največji neumnik.

Zadnje besede. Znani pridgar o. Abel je v pridgi povedal sledečo resnično dogodbico. Pred kratkim sem obiskal nekega zdravnika in profesorja v bolnišnici v Brnu. G. profesor je bil ravno v operacijski sobi, kjer je imel rezati bolnika, ki je imel raka na jeziku. G. profesor reče ubogemu bolniku: »Ako imate še kaj povedati, le hitro izgovorite, ker to bodo vaše zadnje besede. Po operaciji boste za vselej mutast.« Na te besede se ubogi bolnik zravna in glasno zakliče: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« Vsi navzoči in tudi profesorji zdravilstva so bili pri tem prizoru do solz ginjeni.

Gospodarske drobtinice.

Važno za vinogradnike. Letošnje leto se mnogo trsja potrebuje in povprašujejo zelo, kje bi se ga kaj dobilo. Navadni viri so vže vsahnili napram veliki potrebi. Je pa po deželi še mnogo manjih ali ožjih trsnic in njih gospodarji menda nimajo prilike svojo robo spečati. Prosim torej, naj vsi oni, ki imajo kaj trsja na prodaj, naznanijo in sicer kakšno imajo, ključke vkoreninjene ali cepljene, katere vrste glede podlage in cepljenega dela itd. Seveda pa se le dobra in zanesljiva roba more priporočati. Sleherni, ki hoče dalje s svojo robo tržiti, mora biti zanesljiv in mora tudi zanesljivo zahtevam kupca vstreči. To naj bi bilo načelo pri vsaki kupčiji. Kdor z eno robo dobro vstreže, ta si pridobi zaupanje, ta bode tudi zanaprej lažje prodajal. In proti tej trajni koristi je oni dobiček, katerega posamezniki za hip doseže, ako kupca enkrat s slabo robo opehari kaj malenkosten. Premnogokrat imamo priliko opazovati, kako vpliva dober glas ali renome. Za kupčijo s sadjem, vinom, žitom, semeni, sadnim drevjem, trsjem itd. je to prvi pogoj. Onemu, kdor je zanesljiv z robo, plača rad mnogo dražje nego istemu, ki ni zanesljiv ali še ni poznan kot zanesljiv. Prvi bode trajno z vspehom tržil, drugi pa komaj životaril. Pri uravnavi trsnic in pa pri prodaji naj bi lastniki to posebno uvaževali in to najbolje pridelovali ter prodajali. Iv. Belle, pot. učit.

Kakšna je dobra roba glede trsnih sadik? Glede podlage je prvi pogoj zanesljivo najboljše vrste, dobro sortirane, vsaka za-se. Te vrste so rip. portalis, rip. monticola in solonis poleg nekaj drugih za nas manj važnih. Ključki naj bodo 40—50 cm. dolgi, od zdravega, dobro dozorelega sočja. Vkoreninjeni ključki, živice ali bilfe naj bodo enoletne

(stan ni dobro saditi) in dobro vkoreninjeni. Cepljene korenine morajo imeti dobre korenine, cepič ter podlaga morata biti dobro zaraščena. Plata ne sme na cepljenkih nikakor več biti. Kdor cepljenke prodaja, na katerih je še plata ter ne razume prav svoj posel ali pa hoče s tem prikriti slabše zaraščanje. Vrsta, ki je na Amerikance cepljena, naj bode taka, ki omogoči pri naših razmerah trajno, dobro in obilo vino pridelovati, pa naj bode tudi zanesljivo zahtevana vrsta. Za prihodnost bode pač našim trsničarjem svetovati, naj ti le malo vrst, ki imajo za naše razmere pomen, cepijo, tako n. pr. laški rizling, silvanec, beli burgundec, žlahtnino. Imeli bodo tudi boljše vspehe v trsnicah ker te vrste na ameriške podlage rajše priraščajo nego druge. Tam, kjer so ugodni pogoji za trsnice, bodo njih lastniki, če se po gornjih načelih ravnaajo, imeli gotovo trajne in dobre gmotne uspehe. Take robe se čim dalje več rabi.

Ivan Belle, potov. učitelj.

Omejitev živinskega prometa iz Štajerskega na Hrvaško. Zaradi svinjske kuge je prepovedan uvoz svinj na Hrvaško iz občin: mesto Gradec okraja mesto Gradec;

Kapfenberg, St. Marein, Mürzhofen okraja Bruck o. M.; Irdning okraja Gröbming; Gaal okraja Judenburg; Eisenerz, Gai, Ljubno okraja Ljubno; Pobrež okraja Maribor; — in zaradi svinjske rubečice (perečega ognja) iz občine Hopfau okraja Hartberg.

Letni in živinski sejmi v brežiškem glavarstvu. Meseca sušca 1902 se bodo v tem okraju letni in živinski sejmi vršili sledeče dni: Dne 1. sušca na Planini sodn. okraj Sevnica, 6. v Št. Petru sodnijski okraj Kozje, 6. v Pilštajnu sodn. okr. Kozje, 10. v Kapelah sodn. okr. Brežice, 15. v Podsedri sodn. okr. Kozje, 15. v Pleterji sodn. okraj Brežice, 17. v Sevnici sodn. okraj Sevnica, 17. v Podčetrtku sodn. okr. Kozje, 18. na Vidmu sodn. okr. Brežice, 20. v Artičah sodn. okr. Brežice, 21. na Blanci sodn. okr. Sevnica, 26. v Dobovi sodn. okr. Brežice, 26. na Bizeljskem sodn. okr. Brežice, 27. v Rajhenburgu sodn. okraj Sevnica.

Loterijske številke.

Gradec 1. marca: 18, 85, 32, 52, 45,
Dunaj 1. marca: 14, 16, 39, 6, 61,

Društvena naznanila.

Dne 9. marca: »Podružnice sv. Cirila in Metoda za Slovenjigradec in okolico« zborovanje ob 3. uri popol. v Št. Janžu pri Spod. Dravogradu v prostorih gospoda Franca Čas po domače Juri.
» » » »Hranilnice in posojilnice v Jarenini« občni zbor ob pol 4. uri popoldne v Cvilakovi gostilni.
» » » »Celjskega pevskega društva« gled. predstava »Rokovnjači« v »Nar. domu« ob 8. uri zvečer.
» » » »Polit. društva v Jarenini« občni zbor in političen shod. Govor poslanca Robiča in drugih. Prostor: hiša Fišerjeva. Začetek ob polu 4. uri pop.
» » » »Bral. društva pri Sv. Ani v Slov. gor.« predavanje o vinoreji in sadjarstvu. Začetek po večernicah. Predava potov. učitelj g. Belle.
Dne 16. marca: »Katol. slov. polit. društva »Sloge« občni zbor v dvorani okrajnega zastopa v Ormoži ob polu 11. uri predpoludne.

Vsaka beseda
stane 2 v.
Najmanjša
objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.
Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Nova hiša z malim posestvom in par let obstoječo trgovino tik cerkve se proda ali da v najem. Naslov pri upravn. 3-2

Hiša in vila v Mariboru s sadnim in zelenjavnim vrtom, studencem, za upokojence posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Mertun, Maribor, Weinbaugasse 23. 105 3-1

Lepo posestvo s hišo, hlevom, s prešo vred, lepim saponosnikom in njivami, se radi starosti pod roko proda. Posestvo leži v Malečniku v občini Sv. Petra pri Mariboru, pol ure od mesta. Povpraša naj se pri lastniku Juriju Klemenčiču istotam. 74 3-1

Trdogorske kanarčke (harcer), petelinčke — z brezplačnim zavojem in v 8 dni poskus — 10 do 30 K, samičice 2 do 3 K priporočila odgojišče žlahtnih drdavev I. E. Weigl v Mariboru, Zofinji trg. 3, levo, 2. nadstropje. Vprašanjem, znamko za odgovor. 103 3-1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Poudarje pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Kovaškega učenca, brez plačila, sprejme Anton Koren, kovaški mojster v Pesnici št. 1, p. Pesnica. 93 1-1

Izkušena babica prosi službe kot okrajna babica. Naslov pri upravn. 95

Gospodarica in kuharica išče službe v kakšen farovž. Naslov pri upravništvu. 100 3-1

Novo zidana, enonadstropna hiša 20 minut iz mesta v Radvanju se proda z 2 oraloma njive in travnikom v Radvanju št. 112. Hiša leži pri cesti in potoku ter je pripravna za izvrševanje vsakega obrta. Cena 3500 gld., 2000 gld. lahko ostane. Natannejše pogoje daje posestnik. 96 3-1

Lepo posestvo p. d. Svečko v občini Legen, pol ure od mesta Slovenskegradec, obstoječe iz hiše s tremi sobami, gospodarskem poslopjem z domačim mlinom, kateri je tik poslopja, voda goni tudi mlatilnico in rezalni stroj na škednju, stavbe so zidane. — Posestvo obsega 41 oralov 606 □ sež. njiv, travnikov in gozda, tudi se lahko za 1500 K lesa izseka, travnik se radi napeljevanje vode trikrat v letu kosi. Posestvo se radi rodbinskih razmer proda za 8500 K, od katerih lahko 4800 vknjiženih ostane. Več pove Anton Robin v Podgorji pri Slovenskegradci. 97 3-1

Radi preselitve prodam moje prav lepo in dobro posestvo, oddaljeno četrte ure od farne cerkve sv. Jurija ob juž. žel., ki obstoji iz 10 oralov 340 sežnjev dobro obdelanih ter rodovitnih in v prav lepi ravnini ležečih njiv in travnikov, prav lep gozd, ki meri 11 oralov 380 sežnjev, s prav lepo novo zidano in opeko krito hišo, pri kateri je mnogo lepega in rodovitnega sadnega drevja in z drugimi v dobrem stanu obstoječimi gospodarskimi poslopji. Cena primerna in se izve pri lastniku tega posestva, denarja se ne potrebuje veliko, ker nekaj se lahko obreštuje. Avguštin Kincl, posestnik v Hrušovu, pošta Sv. Jurij ob juž. žel. 98 2-1

Hiša z vrtom se proda za 1850 gld. Janez Štern, občin. Poberž št. 196, Maribor. 101 3-1

V najem se išče.

Gostilno ali trgovino želi vzeti v najem. Kdo, pove upravništvo. 106 2-1

Slovinci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

Kmetijsko društvo na Frankolovem

reg. zadruga z neom. zavezo,
ima svoj

redni občni zbor

v nedeljo, dne 16. marca t. l.

popoludne po večernicah v svoji pisarni

s sledečim vspeedom:

1. Pozdrav načelnika in društveno poročilo.
2. Predložitev in odobrenje letnega računa za l. 1901.
3. Volitev dveh članov v načelstvo.
4. Volitev članov nadzorstva.
5. Prosti predlogi.

102 1-1

K obilni vdeležbi vabi uljudno

odbor.

Posojilnica v Vitanji

ima svoj

občni zbor

dne 16. sušca ob 3. uri popoldne.

Dnevni red:

92 1-1

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzornika.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelnika, štirih odbornikov, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
5. Razni nasveti.

Ako se ob določeni uri ne zbere postavno število udov, se bode ob 4. uri vršil drug občni zbor, pri katerem bo sklepalo vsakoršno število udov.

Načelstvo.

Kmetijska zadruga pri Sv. Trojici v Slov. gor. ima na razpolago veliko zalogo

dobrega in zrelega sira.

Ker je cena siru jako nizka, vabi torej trgovce in gostilničarje, posebno pa slav. društva, da bi se o dobroti sira prepričali ter omenjeni zadrugi po odjemanji sira k nji obstanku pomagali. 90 2—1

VABILO.

Posojilnica v Makolah

ima svoj 85 2—2

redni občni zbor

v četrtek, dne 13. marca t. l., ob 2. uri popoldne v uradni pisarni.

Vspored:

1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Potrjenje računa za l. 1901. 4. Razdelitev čistega dobička. 5. Volitev načelstva in nadzorstva. 6. Razni predlogi.— Vsi zadružniki so prijazno vabljeni.

Načelstvo.

Občinski redar.

V občini trg Žalec se razpisuje služba občinskega redarja ob enem sluga, katero je nastopiti s 1. aprilom 1902. — Plača znaša od občine 480 kron in 160 K posebej, skupaj 640 K na leto, prosto službeno stanovanje in obleka ter zavarovanje zoper nezgode.

Zahteva se neomadeževan značaj, popolno znanje slovenščine v besedi in pisavi, nemščine pa v besedi.

Prošnje opremljene z domovnico in spričevali dosedanje službe, se naj pošljejo **do 15. marca 1902 županstvu trg Žalec.** 83 3—2

Občinski urad trg Žalec,

dne 19. svečana 1902.

Sluza & Tiller

Maribor

Lekarjeva ulica 8 Apothekergasse 8

knjigoveznica in zavod za zlatotisk

priporočata vezi za vsakovrstne knjige, trakove za vence v zlato in srebrotisku, kartonaže in galanterijska dela * * *

49 5—5

Zahvala.

107 1—1

Dne 3. t. m. položili smo v zemljo na mariborskem mestnem pokopališču telesne ostanke preljubega sina

Albina,

učenca c. kr. vadnice v Mariboru.

V silni žalosti je naju blagodejno tolažilo prijateljsko sočutje, obilna udeležba pri pogrebu in ginljivo petje ob odprtem grobu.

Srčno zahvalo izrekava zato vsem p. n. vdeležencem, osobito veleblagorodnemu g. ravnatelju Schreiner, veleblag. gg. profesorjem in učiteljem c. kr. učiteljskega, vlč. g. dr. Medvedu, vsem blagim gospe, pevcem, učiteljskim, součencem, vadničarjem itd.

Šmarje pri Jelšah, 4. marca 1902.

Jurij in Ana Vreže.

Orgeljski stavbar.

Ker sem prevzel že dalje časa znano firmo mojega očeta Franc Naraks, naznanjam č. gg. duhovnikom, da izdelujem cerkvene orglje po najnovejšem sistemu (mehanizem s cevjo na stoške), v čemer sem se vežbal dve leti pri raznih slavni mojstrih v Paderbornu na Bavarskem. — Predelujem in popravljam tudi starejšje orglje. — **Ivan Naraks ml.**, izkušeni orgljarski stavbar. Petrovče pri Žalcu. 87 3—1

Vabilo

na

redni občni zbor

Kmetijskega društva v Konjicah,

registr. zadruga z neomejeno zavezo,

dne 16. marca t. l., ob 3. uri popol. v gostilni g. S. Očko.

Dnevni red:

1. Letno poročilo.
2. Potrjenje računa.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

71 2—2

Načelnstvo.

VABILO

na

redni občni zbor

Posojilnice v Slov. Bistrici,

registr. zadruga z neom. zavezo,

koli se bode vršil

v torek, dne 18. sušca, ob 2. uri popoldne v posojilničnih prostorih.

Dnevni red:

91 1—1

1. Poročilo načelnstva.
2. Poročilo nadzornštva o letnem računu.
3. Odobrenje letnega računa za leto 1901.
4. Posvetovanje o razdelitvi čistega dobička.
5. Dopolnilna volitev nadzornštva.
6. Slučajnosti.

Načelstvo.

VABILO

na

• o b č n i z b o r •

Hranilnice in posojilnice v Šmarji,

reg. zadruga z neom. poroštvom,

v nedeljo, dne 16. sušca ob 3. uri popoldne v lastni hiši.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje letnega računa za l. 1901.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Nasveti in slučajnosti.

99 2—1

Ako ni občni zbor sklepčen ob 3. uri, se isti vrši ob 5 1/2 uri popoldne po istem dnevnem redu v smislu § 40 lit. b za družnih pravil.

Načelstvo.

Za sveti postni čas najbolj primerna molitvena knjiga

Marija žalostna Mati Božja.

Spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku.

VI. natis.

Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij.

Vezana v polusnje 1 K 20 h., v usnje z zlato obrezo 2 K 40 h.

po pošti 20 kr. več.

Znesek se lahko pošlje v poštnih znamkah ali po poštni nakaznici.

Kot
dobrota
za vsako družino se
izkazuje uporaba =
**Kathreiner-
= Kneippove
sladne kave.**

Nobena skrbna gospodinja
naj se ne pomišlja dalje
uvesti to zdravo pijačo.

Najbolj priporočna primes
in najboljše nadomestilo
za zrnato kavo.

Kathreiner-Kneippova sladna
kava se dobiva pristna
samovizirnih zavojčkah z
varstveno znamko »župnik
Kneipp« in imenom
Kathreiner.

restavracijo v Narodnem Domu v Mariboru

83 2-2

in ob jednom obljubujeva, da se bodeva potrudila
popraviti vse dosedanje nedostatke s tem, da bodeva
točila pristna naravnost iz vinogradov dobljena vina
več vrst. — Poleg vedno svežega piva, tudi bode
najina skrb posfreči vedno z dobrimi, gorkimi in mrz-
limi jedili po zmerni ceni. — Prenočišča dobiti je tudi
po noči ob vsakej uri po primerni ceni.

Upava, da bode slavno občinstvo naše podvzetje
podpiralo in z mnogobrojnim obiskom počastilo.

Z odličnim spoštovanjem

Šimon in Antonija Jagodič.

Kupiti želim več tisoč ame-
riskih trt oziroma reznic
od vrste Riparia Portalis, So-
lonis in Rupestris Montikola.
— Naslov: Anton Sirk, Sv. Ja-
kob v Slov. goricah blizu Ma-
ribora.

84 2-2

Prodaja
premičnin.

108 1-1

Dne 11. in 12. marca t. l.
dopol. ob 9. uri se bodo
na dražbi na zemljišču g.
dr. Radey v Freideg-u pro-
dajala vina, sadni mošt,
teleta, junci, prašiči itd.
Kupci se vabijo.

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj
24-24 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj
vsake velikosti po najboljših si-
stemi. — Prevzamem tudi pre-
novljenje, popravke in uglasbenje
orgelj. — Spričevala od zgotov-
ljenih orgelj so na razpolago.

Lanski letnik „Slov.
Gospod.“ in „Mira“
se prodaja.

Pekarija

celo nova, z jako dobro pečjo, s
tremi sobami, vrtom, deležem
njive in pravico do žganjetoka,
ležeče tik okrajne ceste, se da
tako pod ugodnimi pogoji v
najem. V okraju je precej velik
premogokop in je obrt brez kon-
kurence. Vprašanja naj se pošljejo
na lastnika Simon Marinšek,
posestnik v Zrečah pri Ko-
njicah.

77 3-2

Tesarski mojster

se priporoča za

vsa tesarska dela
za mesto in okolico.

Nove stavbe kakor tudi po-
pravila se izvršujejo točno
in zelo po ceni.

94 3-1

Jožef Nekrep
Maribor,
Koroško predmestje, Duhatschg.

Semena!

Semena!

Razne vrste pese (rone)

dalje raznovrstno **semena za zelenjavo, cvetlice, posebno pa za**
detelje in trave
vseh vrst in v najboljši kvaliteti priporoča 89 12-1

M. Berdajs,
Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor

Mlada drevesca

66 3-3 **prodaja**
Valentin Porenta v Pevnu pri Škofjiloki.

Hruške čez 2 metra visoke, lepe,
komad 70 vin.
" 2 metra ali malo manj
komad 50 vin.
Jabolka čez 2 m. kom. 60 vin.
" 2 metra ali malo manj
komad 40 vin.
Orehe 2-3 m. vis. kom 60 vin.

Manj kot 10 kom. ne pošilja — Vse na postajo Škofjaloka postavljeno.

Zelite li 562 9-6
več jajec po zimi?
več in boljšega mleka?
kmalu **debele, lepe svinje?**
zdrava, dobro rejena teleta?
moč., trpež. uprežno živino?
potem primešajte h krmi
● **Barthelnovo krmilno apno** ●
i. **nikdar** vam ne bode žal,

Navodila razpošilja zastoj
M. Barthel & Co., Dunaj X

Prodajalnice v Mariboru:
M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc
Frangelj, Josip Kavčič, S. Novak,
Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

Pri kmetijski razstavi v Riedu 1901
najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

Podkove za vole

patent. **Zehetbauer.**

Neobhodno potrebno za posestnike, go-
spodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

Glavno zastopstvo: 455 25-11

Echinger & Fernau
DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.
Prospekti na zahtevanje.

Novo!